

Ο ΘΕΑΤΗΣ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΗΘΙΚΟΝ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΦΙΛΘΑΔΡΙΚΟΝ,
ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΘΕΤΙΚΟΝ.

Ἀριθμὸς 8. Περίοδος πρώτη. Τῆ 15 Φεβρουαρ. 1837.

ἹΕΡὰ ΡΗΤΟΡΕΙΑ.

Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ ἐκφωνηθέντες ἐν τῇ Γραικικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ὀδησοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ—αὐτὸ ἔτος ἐπὶ Ο. Κ. Ο. Ἐτυπώθησαν φιλοτίμῳ δαπάνῃ Ἰωάννου Π. Βόζου τοῦ Πελοποννησίου, ὑποναύαρχου καὶ ἰππέως Ῥωσικοῦ, ἐν Βερολίνῳ, αὐτῷ.

Ἄρθρον Α΄.

Τὸ Χριστιανικὸν κήρυγμα ἐξεστράτευσε μὲν εἰς τὴν τῆς οἰκουμένης κατάκτησιν συνοδευόμενον ἀπὸ ἀληθείας ὄλως οὐρανίας, ὄλως καινῆς, καὶ ἀπὸ δυνάμεις ὑπερφύσεις καὶ ὅσα παραδείγματα βίου, ἐξεστράτευσε δὲ καὶ διὰ λόγου, ὑψηλὴν καὶ νικηφόρον ἔχοντος τὴν ἰσχύν. « Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. » Γνωρίζων ὁ ὑπερούσιος τοῦ Θεοῦ υἱὸς καὶ λόγος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὰς ἀνάγκας, κατ' ἐποχὴν μάλιστα ὅτε διέπρεπον αἱ συγγενεῖς τῆς Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης σοφαί, εὐθὺς μετὰ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψίν του ἔστειλε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἀποστόλους τὸν παράκλητον, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ πανάγιον χάρισμα τῶν γλωσσῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἔμελλον κραταιῶς νὰ ἐπενεργήσωσιν εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ εἰς τὸν νοῦν τῆς ἀνθρωπότητος πεπλανημένης. Καὶ πρῶτος μὲν τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας ἀκούεται ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος ὁ θεῖος Παῦλος, τῆς καινῆς διαθήκης ὁ μεγαλοφωνότατος Ἰσαΐας. Παρέπονται δὲ εἰς αὐτὸν διὰ τῶν αἰώνων πολλοὶ καὶ διαπρύσιοι διδάσκαλοι τῶν ἐθνῶν, ἱερὰ καὶ ἀήττητα